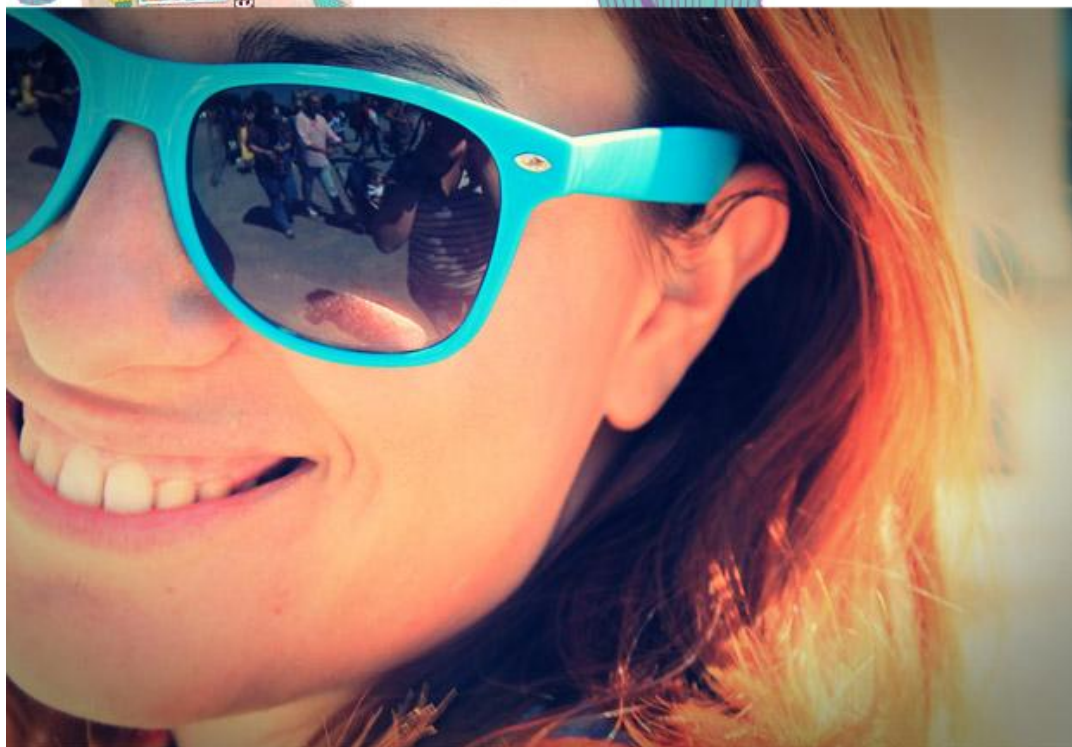

Αθηνά Πάνου: Η πολιτικός μηχανικός που κατάφερε από blogger να γίνει συγγραφέας με δικό της βιβλίο ζαχαροπλαστικής

Μας δίνει το δικό της success story και περιγράφει όλες τις δύσκολες στιγμές μέχρι την κυκλοφορία του πρώτου της βιβλίου στην εποχή της κρίσης

[SHARE](#) [TWEET](#) [PINE-MAIL](#)

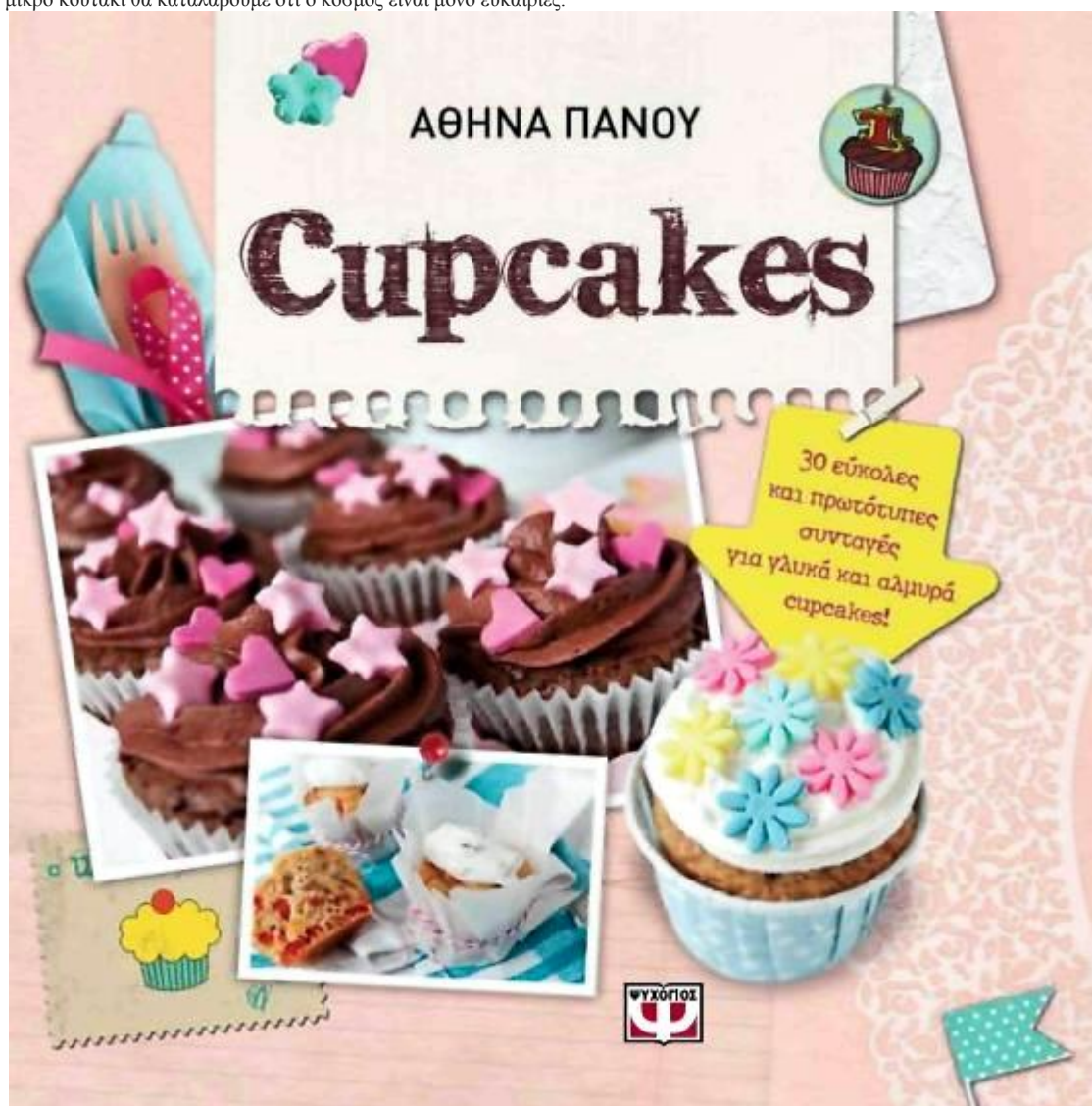
Μας δίνει το δικό της success story και περιγράφει όλες τις δύσκολες στιγμές μέχρι την κυκλοφορία του πρώτου της βιβλίου από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Η ιστορία της θυμίζει την ταινία "Julie & Julia". **Φαντάσου μια πολιτικό μηχανικό που στην εποχή της κρίσης έπρεπε να παλέψει με το τέρας της ανεργίας ενώ προσπαθούσε να κάνει το όνειρο της πραγματικότητα.** Δεν επέτρεψε όμως σε κανένα εμπόδιο να κλονίσει το κίνηγι της ευτυχίας. Είναι δύσκολο να χτίζεις λιθαράκι λιθαράκι ένα όνειρο όταν οι γύρω σου δεν μπορούν να σε καταλάβουν και το ίδιο το

κράτος σαμποτάρει την προσπάθεια σου. Πως μπορείς ακόμα να παλέψεις με τις στιγμές που εσύ η ίδια αμφιβάλλεις για το όνειρο σου;

Η ίδια με το πτυχίο της πολιτικού μηχανικού έβλεπε τις πιθανότητες για επαγγελματική αποκατάσταση να λιγοστεύουν. **Ξεκίνησε τότε το blog της, το [Sugar Buzz](#) το οποίο ξεκίνησε να αποκτά πιστούς φαν!** Η ιδέα του βιβλίου τρύπωσε στο μυαλό της αλλά δεν ήξερε σε τι μεριάδες θα έβαζε τον εαυτό της.

Κατάφερε να βγάλει άδεια, να τυπώσει 500 αντίτυπα και μάλιστα να τα πουλήσει όλα! Το επόμενο βήμα ήταν βέβαια η αναζήτηση ενός εκδοτικού οίκου! Οι εκδόσεις Ψυχογιός της έδωσαν το πολυπόθητο ΟΚ κι έτσι τώρα η Αθηνά θα δει το βιβλίο της στα ράφια των βιβλιοπωλείων!

Η Αθηνά μπορεί πλέον να συστήνεται στον κόσμο ο “συγγραφέας” αλλά η πορεία προς αυτό τον τίτλο δεν ήταν καθόλου εύκολη. **Πρέπει άλλωστε να ακούσεις πολλά όχι μέχρι να έρθει εκείνο το “Ναι” που θα αλλάξει τον κόσμο σου.** Στη ζωή μας δεν πρέπει να περιμένουμε να τελειώσει η καταגיδα, πρέπει να μάθουμε να χορεύουμε στη βροχή. Όλοι είμαστε φυλακισμένοι των σκέψεων μας. Αν καταφέρουμε να κλειδώσουμε τις αρνητικές σε ένα μικρό κουτάκι θα καταλάβουμε ότι ο κόσμος είναι μόνο ευκαιρίες.

Παρακάτω παίζουμε με την Αθηνά, το παιχνίδι “συμπλήρωσε τη φράση”:

Η πρώτη φορά που έπιασα κουτάλα στη ζωή μου ήταν... στο γυμνάσιο για να φτιάξω ένα σουφλέ άκρως παχυντικό (τυριά, ζαμπόν κτλ) που μου έμαθε μια συμμαθήτριά μου!

Η ιδέα του blog μου ήρθε όταν... μας χώρισε η χιλιομετρική απόσταση με την κολλητή μου από τη σχολή κ έπρεπε να βρούμε ένα κοινό σημείο συνάντησης.

Όταν ξεκίνησα το blog σκεφτόμουν... ότι απέκτησα ένα καινούριο χόμπυ κι τελικά ήταν χαλαρωτικό!

Εκείνη την περίοδο θυμάμαι την οικογένεια και τους φίλους μου να μου λένε... να σταματήσω να κοιτάω φαγητά μπροστά στην οθόνη του υπολογιστή!

Όταν είδα την ταινία Julie & Julia... γύρισα και είπα στη μαμά μου(τη βλέπαμε μαζί) ότι μια μέρα θα βγάλω κι εγώ βιβλίο, αλλά το έλεγα για αστείο!

Η στιγμή που σκέφτηκα να τα παρατήσω όλα... πέρασε ξυστά, γι' αυτό υπάρχουν οι φίλοι!

Ένωσα ότι το blog έχει επιτυχία όταν... άρχισα να λαμβάνω emails από αναγνώστριες και μου έλεγαν ότι δοκίμαζαν συνταγές, κερνούσαν τους φίλους τους ή έφτιαχναν τα γλυκά μαζί με τα παιδιά τους!

Η περίοδος της κρίσης ήταν η ευκαιρία για μένα να... μάθω πολλά παραπάνω πράγματα, να διαβάζω, να πειραματίζομαι με συνταγές και κυρίως να φτιάξω το βιβλίο μου.

Υπάρχουν μέρες που αμφιβάλω για... το αν θα σταματήσω ποτέ να τρώω γλυκά!

Αυτό που με πεισμώνει να επιμείνω είναι.... ότι βάζω την ψυχή μου σε ό,τι κάνω και είναι πολύτιμο αγαθό για να το αφήσεις να πάει χαμένο μπροστά στα εμπόδια.

Η ιδέα ενός βιβλίου μόνο με cupcakes μου τρύπωσε όταν... έφτιαχνα πάρα πολλά για να δοκιμάζουν φίλοι και παράλληλα έβλεπα ότι υπήρχαν αμέτρητα βιβλία στο εξωτερικό, ενώ στην Ελλάδα κανένα.

Εφορία, γραφειοκρατία, λογιστές... κάποιιοι που δεν καταλαβαίνουν τα όνειρά σου.

Ένωσα ότι το κράτος με σαμποτάρει όταν... ο κάθε εφοριακός μου έλεγε διαφορετικά πράγματα!

Την πρώτη φορά έβγαλα άδεια συγγραφέα/ εκδοτικής και τύπωσα 500

αντίτυπα... σκέφτηκα ότι μάλλον είμαι τρελή!

Ο βαθμός δυσκολίας του εγχειρήματος μου σε μια κλίμακα από 1 έως 10 είναι... το 8 για μένα και το 2 για τους δικούς μου ανθρώπους, σύνολο 10! Τι νομίζετε, ότι δεν τους παιδεύα?!

Κόπιασα να βρω εκδοτικό οίκο... και ήταν οι δυσκολότερες μέρες...

Όταν ήρθε θετική απάντηση στο email μου από της εκδόσεις Ψυχογιός ένιωσα... μια ανυπέρβλητη χαρά που δεν θυμάμαι τίποτα άλλο!

Το βιβλίο μου περιλαμβάνει... «διασκεδαστικά» cupcakes θα έλεγα, γιατί ευχαριστιέσαι κι εσύ να τα φτιάχνεις, ευχαριστιούνται και οι άλλοι που τα καταναλώνουν!

Αυτή την περίοδο ξοδεύω το χρόνο μου... κατά κύριο λόγο σε σεμινάρια (η λεγόμενη δια βίου μάθηση!) και ό,τι περιστρέφεται γύρω από τα γλυκά, να τα φτιάξεις, να τα προσφέρεις, να τα βελτιώσεις, να γράψεις.

Για το επόμενο βιβλίο μου... κατεβάζω ιδέες όταν πέφτω για ύπνο!

Για να πάρω κουράγιο θυμάμαι τις στιγμές που... αρκετοί άνθρωποι με βοήθησαν χωρίς να με γνωρίζουν, κάτι που σε γεμίζει με αισιοδοξία.

Κάθε πρωί που ξυπνάω σκέφτομαι... τι γλυκό να φτιάξω άραγε?! Εντάξει όχι μόνο! Φυσικά ότι μια καινούρια μέρα ξεκινά και εκτιμάω την κάθε στιγμή με τους δικούς μου ανθρώπους γύρω μου!

Η μεγαλύτερη συμβουλή σε ανθρώπους που έχουν χάσει τη δουλειά και το κουράγιο τους λόγω κρίσης είναι... να μην κάθονται στον καναπέ, όσο μπορούν να απασχολούν τα χέρια τους και το μυαλό τους, να δημιουργήσουν νέους στόχους και αν πέφτουν να λένε στον εαυτό τους ότι αυτό θα κρατήσει πολύ λίγο και θα ανέβουν πάλι και θα ανασυγκροτηθούν.